

жатъ съ хиляди и хиляди охтичави бацили, много по отровни отколкото сѣ биле отнапрѣдъ. Че наистина това е така, тѣ познали отъ този опитъ:

Вземали бацилитѣ отъ земнитѣ глистеи и ги присадили въ тѣлото на малки свинчета. Слѣдъ нѣколко дни тѣзи здрави свинчета умрѣли отъ страшната охтика.

Подиръ този опитъ, двамата лѣкари започнали да търсятъ охтичави бацили и въ тѣлото на земнитѣ глистеи, изровени отъ друга земя, която не е била заразявана отъ по-рано. Освѣнъ че намѣрили въ тѣлото на други глисти, но тѣ ги открили и въ *пжтечкитѣ* на тия животни, които сѣ изровили по земята слѣдъ дъждовно врѣме. Тия рохки пжтечки, като изсъхнатъ на прахъ, разнасятъ се чрѣзъ вѣтроветѣ по човѣшкитѣ жилища и заразяватъ бѣлитѣ дробове на човѣка и животнитѣ.

Сжщитѣ лѣкари сѣ доказали, че земнитѣ глистеи сѣ разпространители и на *митиля*, който мори всѣка година съ хиляди овце, само въ една държава.

Науката за земледѣлието ни учи, че земнитѣ глистеи сѣ полезни, защото тѣ образуватъ плодородната прѣстъ *черноземъ*. Но науката за *здравието* сега ни учи, че тѣ прѣнасятъ най-големата болестъ на човѣка и животнитѣ — охтиката, за която още не е изнамѣнено лѣкъ. Ето защо сега земнитѣ глистеи сѣ най-врѣдителнитѣ подземни животни за човѣка.